

expeditionem in Indiam, ejusque cladem et fugam: cædem etiam filiorum suorum ab ipsam patratam: utque eadem a filio item suo Ninja interempta sit postquam annis duobus supra quadraginta regnasset. Hic vero, qui in imperium successit, a Cephalione dicitur nihil dignum memoria gessisse.

2. Tum reges alios singillatim recenset, quorum dominationem mille annis mansisse docet, potestate a patre ad filium manante: neminemque eorum minus viginti annis *sceptrum* tenuisse. Nam imbellis et quieta et feminea eorum indoles tutos cautosque servabat: quippe qui penetralibus se continebant, nihilque agebant, atque a nemine, præterquam a pellicibus et a viris effeminatis conspiciebantur. Si quis tamen avet hos reges cognoscere, Ctesias diserte eos nominatimque recenset, quod ego quidem sciam, tres supra viginti. Sed enim qua ego voluptate vel animi jucunditate barbara nomina appelle, cassa omnino gestis præclaris, tyrannorum, inquam, illorum imbecillum et mollium prope silvestrium?

3. Deinde addit: Anno istius dominationis quadragesimo supra sexentesimum, rege Assyriorum Belimo, Perseum Danaes *filium* centum naves ad illorum regionem appulisse. Fugam scilicet arripuerat Perseus a Baccho vinctus Semelis filio. Deinde omissa Perseo Bacchique triumpho, ait, sequiore ætate, imperante apud Assyrios Panya, classem Argonautarum venisse ad Phasim amnem et ad Colchicam Medeam: tum et Herculem insano Hyla amore correpsum, navi relicta Cappadociam versus, ut aiunt, errabundum contendisse. Dicit præterea: Si quis mille annos a Semiramide ad Mithræum numeret, eum rationes constare deprehensurum.

4. Ab Ægeo rege discessit Medea Colchis, femina saga. Hujus filius erat Medus, unde Medi (id est, Mari); et regio Media dicta (nempe Maramstan). Mithræi, inquit, imperium excepiebat successor Teutamus, qui ad mores legesque Assyriorum vitam suam exigebat; nihilque novi sub hoc rege accidebat, nisi quod Agamemnon atque Menelaus Mycenæi expeditionem cum Argivis fecerunt adversus Ilium urbem, in qua Priamus Phryx militarem præfeturam gerebat.

5. Priami exemplar quoque litterarum ad Teutatum circumfertur ejusmodi. «Militari vi, inquit, in regione tua a Graecis irruentibus appetitus sum, belloque certatum est varia fortu-

na. Nunc vero et filius meus Hector extinctus est, et aliorum multa proles ac strenua. Copiarum igitur valido sub duce nobis suppeditas mitte.» Hinc diserte ait, missum esse a Teutamo auxilium, ducemque exercitus Memnonem Thethoni filium, quem insidiis exceptum Thessali interemerunt. Ait postea diserte, Sardanapallum anno tertio decimo supra millesimum Assyriorum regem esse creatum: cuius et exitium memorat. Tum sublato Sardanapallo, Assyriorum imperium ab Arbace eversum et ad Medos esse translatum. Haec omnia Cephalion.

6. Qui vero in libris feruntur Assyriorum reges, secundum emendata exemplaria, hi sunt.

ASSYRIORUM REGES.

- I. Ninus, quem primum aiunt universæ Asiæ, demptis Indis, imperavisse annis LI. Sub hoc constat vixisse Abrahamum Hebrææ gentis patriarcham.
  - II. Semiramis annis XLII.
  - III. Zames idemque Ninyas annis XXXVIII.
  - IV. Arius annis XXX.
  - V. Aralias, qui Amyrus, annis LX.
  - VI. Xerxes, qui et Balæus, annis XXX.
  - VII. Amramithes annis XXXVIII.
  - VIII. Belochus annis XXXV.
  - IX. Balæas annis XII.
  - X. Aladas annis XXXII.
  - XI. Mamythus annis XXX.
  - XII. Macchaleus annis XXX.
  - XIII. Sphærus annis XXII.
  - XIV. Mamylus annis XXX.
  - XV. Sparæthus annis XL.
  - XVI. Ascatades annis XL.
- Sub hoc fuit Moses Hebræorum legislator.
- XVII. Amyntas annis XLV.
  - XVIII. Belochus annis XLV.

Hujus filia Tratres, quæ Achurardista vocitata est, regnavit cum eo annis XVII. Bacchus et Perseus hac ætate fuerunt.

- XIX. Balatores annis XXX.
- XX. Lamprides annis XXXII.
- XXI. Sosares annis VIII.
- XXII. Lampares, annis XXX.
- XXIII. Panyas annis XLII.

Sub hoc Argonautarum classis atque Hercules cognoscabantur.

- XXIV. Sosarmus annis XIX.
- XXV. Mithræus annis XXVII.
- XXVI. Teutamus annis XXXII.

Sub quo Ilium captum est.

- XXVII. Teutæus annis XL.
- XXVIII. Thinæus annis XXX.
- XXIX. Dereyulus annis XL.
- XXX. Eupalmeus annis XXXVIII.

Sub hoc Hebræorum illustris rex David vixit, cuius filius Salomon Hierosolymis templum fundavit.

- XXXI. Laosthenes annis XLV.
- XXXII. Peritiades annis XXX.
- XXXIII. Ophratæus annis XXI.
- XXXIV. Ophratanes annis L.
- XXXV. Acrazanes annis XLII.
- XXXVI. Sardanapallus annis XX.

Sub hoc Lycurgus leges Lacedæmoniis ferebat.

7. Hæc finis fuit regum Assyriorum, imperante Athenis Tespieo Aripnronis filio. Tempus imperii Assyriorum, secundum accuratos scriptores, anni mille ducenti quadraginta: secundum vero alios mille trecenti. Thonnuus Concolorus, qui Græce dicitur Sardanapallus, ab Arbace et Belesi vinctus, se ipsum igni tradidit. Ab eo ad primam olympiadem anni sunt quadraginta. A Sardanapallo autem Assyriorum imperium Arbaces auferens, Belesim quidem constituit regem Babyloniorum; ipse vero ad Medos transtulit Assyriorum imperium, cuius longævitas hæc.

MEDORUM REGES.

- I. Arbaces annis XXVIII.
- II. Maudaces annis XX.
- III. Sosarmus annis XXX.
- IV. Artycas annis XXX.
- V. Dejoces annis LIV.
- VI. Phraortes annis XIV.
- VII. Cyaxares annis XXXI.
- VIII. Astyages annis XXXVIII.

Sub hoc Cyrus Persis dominabatur, qui, dejecto Astyage, Medorum imperium extinxit, quod quidem annis ducentis nonaginta octo viguerat. Nonnulli tamen alios reges Medorum in codicibus scribunt.

LYDORUM REGES.

- I. Ardysus Alyatæ annis XXXVI.
- II. Alyates annis XIV.
- III. Meles annis XII.
- IV. Candaules annis XVII.
- V. Gyges annis XXXV.
- VI. Ardys annis XXXVII.
- VII. Sadyates annis V.
- VIII. Otiartes annis II.
- IX. Crœsus annis XV.

Crœso interfecto, Cyrus Lydorum imperio finem imposuit.

PERSARUM REGES.

- I. Cyrus annis XXXI.
- II. Cambyses annis VIII.
- III. Smerdis magus mensibus VII.
- IV. Darius Hystaspis annis XXXVI.

Sub hoc instaurabatur templum Hierosolymis, postquam Babylonii priscum inflammaverant.

- V. Xerxes Darii annis XX.
- VI. Artaxerxes, cognomento Longimanus, annis XL.

Sub hoc Esdras et Nehemias Hebræorum duces cognoscabantur.

- VII. Darius annis VII.
- VIII. Artaxerxes annis XL.
- IX. Ochus annis XXVI.
- X. Arses annis IV.
- XI. Darius annis VI.

8. Hunc interfecit Alexander Philippi, qui in Persas simul et Assyrios annis duodecim dominatus est. Hinc sequuntur Macedones annis ducentis nonaginta quinque usque ad feminæ cuiusdam Cleopatræ interitum, quæ centesima et septima olympiade supra octogesimam regnum tenebat. Ea ætate imperavit Romanis Augustus (cognomento Sebastus, quæ vox sonat *adorabilem*); isque tunc anno jam quinto decimo Romanum imperium regebat. A quo anno ad ducentesimam secundam olympiadem, in quam Tiberii decimus quintus annus incidit, conflantur anni duo supra quinquaginta. Hinc ad Constantini vicennalia sunt anni trecenti. De his hactenus. Nunc ad Hebræorum chronologiam pergendum est.

CAPUT XVI.

Qua ratione ab Hebræis chronologia tradatur.

1. Res Hebraicas consequenter en addimus ex Mose, et ex iis, qui post eum apud Hebræos feruntur, libris: tum ex Flavii Josephi Judaica prisorum historia: tum denique ex Africani chronicis.

Chaldæorum, Assyriorum, Medorum Persarumque tempora, itemque regum historia, ea prorsus ratione se habent quam nos præcedente sectione diximus. Quin adeo Hebræorum progeniem ab origine manare Chaldaica satis exploratum est: namque Chaldæum fuisse Abramum, ejusque majores Chaldæam incoluisse liquido constat. Id etiam Moses scripto commendans narrat: «Tulitque, ait, Thara Abr-

mum filium suum, et Lotum filium Arani nepotem suum, et Saram nurum suam uxorem Abram filii sui, eduxitque eos e terra Chaldaeorum. » Itaque juxta chronica Chaldaeorum opportunissime adscribitur Hebreorum priscorum historia. Quae tamen ab istis de diluvio traduntur, ea abs Graecis fabulationibus vehementer abhorrent, quod quidem attinet ad diluvium quod haec sub Deucalionem contigisse aiunt. Imo et illud grande diluvium, quod Graeci in Ogygi ætatem incidisse tradunt, procul abest ab ejus diluvii temporibus, cuius notitia apud Hebreos vulgata est: nimurum hoc accedit mille fere et ducentis annis ante Ogygi tempora; quamvis Ogygeum diluvium quinquaginta et ducentis annis Deucalioneo vetustius sit. Porro Assyriorum chronicorum, quibus diluvii historia continetur, non modica est affinitas cum Hebreorum oraculis, quibus denæ ante diluvium successiones procreationum diligenter expensæ traduntur.

2. Post diluvium vero a tribus viris toto orbe genus humanum disseminatum est. Namque a Japheto cunctam Europam, et regionem ab Amano monte usque ad occidentalem oceanum aiunt incolis frequentatam: a Chamo Ægyptum, Libyam universamque ultra ad occidentem solem plagam: a Semo denique fratrum natu maximo Assyriam et reliquas orientis partes. Primi quoque Babylonis conditus Nebrodum aiunt auctorem litteræ Hebreorum his verbis: « Chus Nebrodum genuit, qui, ut ait Scriptura, cœpit esse gigas in terra. Is erat gigas venator coram Deo. Unde dictum illud manavit: Quasi Nebrodus gigas coram Deo. Fuit autem principium regni ejus Babylon et Ored et Achad et Chalane in terra Sennaar. Ex eadem regione egressus est Assur qui Ninivem condidit. » Ninives nomine Ninum appellatam aiunt, quæ erat prima Assyriorum urbes regia, queque Assurum auctorem agnoscit. Erat autem hic de filiis Semi, a quo diximus occupatas omnes plagas orientis. Nati ex Semo feruntur etiam Elamus et Assurus et Arphaxades et Aramus et Ludus. At ex Elamo orti sunt Elamitæ, gens prima Persarum: ab his Elymias urbs condebatur. Assuro Assyrii progeniti sunt: condebatque Assurus urbem Ninum, quæ mox Ninive dicta est. Ex Arphaxade Arphaxadæ, qui et Chaldei vocitati sunt. Ex Aramo Aramæi, quibus est nomen etiam Syri. Ex Ludo denique Lydi. Arphaxadis autem filius fuit Sala; hujus Heberus, a quo Hebreorum nomen et

gens propagabatur. Hebero successit sexto loco Abrahamus Judaicæ gentis patriarcha, decima post diluvium generatione. Hæc hactenus. Quippe multa paucis diximus ad demonstrandam Hebreorum cum Chaldaëis et Assyris affinitatem. Nunc operæ pretium est, re paulo altius repetita, principium facere chronologiæ Hebreorum.

3. Jam hujus initio statim ea narrat Moses quæ primigeniam nostram creationem spectant: post bonitatem autem amissam, primam humana stirpium evolvit historiam, quarum patriarcham prædicat Adamum, qui quidem generi universo homonymus est: namque Adam in Hebreorum loqua cunctos homines universum significat. Ævum igitur, quo hic paradiso pulsus vitam protelavit, divinus per Mosem Spiritus edisserit: tum recta serie posteriorum ejus successionem enumerat, itemque tempora pro singulorum æstatibus: prorsus ut jam inde ab Adamo contexere nobis liceat atque ordinare Hebreorum chronologiam.

4. Nam tempora, quibus habitatum est in illo, qui Dei dictus est, paradi, nemo est quid effari queat. Imo mihi videtur mirabilis ille Moses, divino Spiritu usus, nescio quod diversorum orbe nostro melius, et beatissimum aliquem Deo dilectæ vitæ incolatum innuere, cum primas humani generis sedes paradisum appellat: nempe Adamum in paradi suaviorem dulciorumque vitam agitavisse, quam hominis est: quod prorsus de universa hominum stirpe designavisse exploratum est.

5. Sed enim nostra hæc chronologia nullam ejus incolatus rationem habebit: neque orditur a celo terraque conditis, ut nonnulli sibi faciendum existimaverint; sed ab eo tempore quo natura nostra cœpit esse, uti nunc se habet, mortalis; atque ejusmodi vitæ conditio a prisco illo parente nobis oborta est: illo, inquam, qui paradi exedit, dulciorque ac feliciore vita de pulsus est, et nomine dictus Adamus. Hujus ego annos, quibus fatalem mortalemque vitam conclusit, ex Hebraicis codicibus colligam, sequentique sermone recitabo. Id videlicet Hebraicæ chronologiæ caput est, unde etiam Mosaicus liber hoc pacto auspicatur.

6. « Et emisit eum, inquit, scilicet primum hominem, Dominus Deus e paradi deliciarum, ut terram excoleret de qua sumptus erat. Et ejecit Adamum, eumque e regione paradi deliciarum collocavit. » Tum addit: « Ingres-

sus Adamus ad Evam uxorem suam est, quæ concepit peperitque Cainum. » Atque hinc omnino nostra hec chronologia exordium capiat: superioris autem temporis, si qua est, historia, ea prorsus ut ineffabilis a posteris temporibus sejuncta habeatur. Age vero ipsi Hebrei in suis temporibus supputandis valde dissident inter se: quare operæ pretium est textuum apud ipsos extantium notitiam habere, ut ex instituta rite comparatione veritas elucescat. Porro Mosaici quinque libri orbis opificium, ætates tum viventium ante diluvium tum priscorum hominum post illud, nec non Hebraicas propagines, et denique Mosis ex hac vita excessum recitant.

7. Sed enim Legis volumen apud Judæorum successores aliter se habet, atque apud Samaritanos qui fuerunt Judæorum proselyti. Quin adeo ipsæ litteræ alia forma prædictæ sunt apud Hebreos, alia apud Samaritanos: atqui Samaritanas genuinas et primigenias habendas esse, ne Judæorum quidem hæredes infitias ibunt. Igitur ante mutatas litteras nullum inter eos dis-

SEPTUAGINTA VIRORUM.

I. Primus homo Adamus anno ætatis ccxxx genuit Sethum: vixitque adhuc annis cc usque ad cxxxv annum Malalaels.

II. Sethus annos natus ccv genuit Enosum: vixitque adhuc annis cccvii usque ad xx annum Enoch.

III. Enos annos natus cxc genuit Cainanum: vixitque adhuc annis cccv usque ad lxxi annum Mathusalæ.

IV. Cainanus annos natus clxx genuit Malalaelem: vixitque adhuc annis cccxl usque ad lxxxi annum Lamechi.

V. Malalael annos natus clxv genuit Jaredum: vixitque adhuc annis cccxxx usque ad xlvi annum Noachi.

VI. Jaredus annos natus clxii genuit Enochum: vixitque adhuc annis cccc usque ad cclxxx annum Noachi.

VII. Enochus annos natus clxv genuit Mathusalam: vixitque adhuc annis cc, translatusque est anno trigesimo tertio Lamechi.

VIII. Mathusala annos natus clxvii genuit Lamechum: vixitque adhuc annis ccccii. Sub eo contigit diluvium annis ante obitum viginti duobus, unde et summa reliqua ejus vitæ cognoscitur. Secundum vero alia exemplaria vixit genito Lamecho adhuc annis ccclxxxii et ingruente diluvio obiit.

IX. Lamechus annos natus clxxxviii genuit Noachum: vixitque adhuc annis xxxv. Ante patrem suum Mathusalam Lamechus obiit, producta vita usque ad dxxxv annum Noachi.

X. Noachus annos natus i genitum Semum, Chamum et Japhetum: vixit adhuc usque ad diluvium annis c. Sexcentesimo Noachi anno supervenit diluvium. Vixitque Noachus post diluvium cum filiis suis annis cccl usque ad annum octagesimum tertium Heberi.

Summa annorum mmccclii. Hæc secundum Septuaginta virorum interpretationem.

9. HEBRAICUM VERO JUDÆORUM EXEMPLAR ITA SE HABET.

I. Adamus anno ætatis cxxx genuit Sethum: vixitque adhuc annis cccc usque ad lvi annum Lamechi.

II. Sethus annos natus cv genuit Enosum: vixitque adhuc annis DCCCVII usque ad CLXVIII annum Lamechi.

III. Enosus annos natus xc genuit Cainanum: vixitque adhuc annis DCCCXV usque ad LXXXIV annum Noachi.

IV. Cainanus annos natus LXX genuit Malalaelem: vixitque adhuc annis DCCCXL usque ad CLXXIX annum Noachi.

V. Malalael annos natus LXV genuit Jaredum: vixitque adhuc annis DCCXXX usque ad CCXXXIV annum Noachi.

VI. Jaredus annos natus CLXII genuit Enochum: vixitque annis DCCC usque ad CCCLXVI annum Noachi.

VII. Enochus annos natus LXV genuit Mathusalam: vixitque adhuc annis CCC, translatusque est anno centesimo decimo tertio Lamechi.

VIII. Mathusala annos natus CLXXXVII genuit Lamechum: vixitque adhuc annis DCCLXXXII usque ad ipsum diluvium.

IX. Lamechus annos natus CLXXXII genuit Noachum: vixitque adhuc annis DVC. Is obiit quinquennio ante diluvium.

X. Noachus annos natus D genuit Semum, Chamum et Japhetum: vixitque adhuc annis C usque ad diluvium. Anno sexcentesimo Noachi diluvium fuit. Vixitque adhuc post diluvium annis CCCI usque ad annum LVIII Abrahami.

Summa annorum MDCLVI. Dissentit a Septuaginta virorum interpretatione annis octoginta sex supra quingentos.

10. Hoc annorum numero, aliorum quidem patriarcharum ab Adamo ad Noachum tempora, antequam quisque procreare liberos inciperet, differunt a Septuaginta virorum interpretatione: cum eadem autem consentiunt Jaredi, Mathusale et Lamechi tempora. Jam ex trium horum concordia pronum est conjicere, lectionem nostram etiam in præcedentibus melius se habere. Namque e copia temporis Jaredi aliorumque duorum, palam fit, præcedentium quoque *tempora* cum Septuaginta virorum editione consentire debere. Sane si juniorum natuque minorum tempora, propter auctas annorum centurias, in Hebraico textu respondent Septuaginta virorum interpretationi; multo magis oportet vetustiores illos et progenitores copia temporis posteris suis antecelluisse. Nunc cum videam, facta summa temporum cuiusque viri, tempus ante nuptias cum illo post nuptias copulatum, eundem numerum confidere tum in Hebraico textu tum in Graeco LXX virorum; tempus autem tantummodo ante nuptias in Hebraico textu contractum; ego equidem suspicione percutior, id Judæorum opera curatum esse, qui ausi sint tempora nuptias præcedentia mutilare atque subtrahere, ob studium accelerandi sibi conjugii liberosque gignendi. Quippe si ii vetustissimi et longevi et annosi adeo præmature ad nuptias gignendumque accesserunt, uti lectio Judæorum demonstrat, quis eum morem præcocium nuptiarum sedulo imitari nolle?

11. SECUNDUM HEBRAICUM SAMARITANORUM EXEMPLAR.

I. Adamus anno ætatis cxxx genuit Sethum: vixitque adhuc annis DCCC usque ad CCXXXIII annum Noachi.

II. Sethus annos cv genuit Enosum: vixitque adhuc annis DCCCVII usque ad CCCXXXV annum Noachi.

III. Enosus annos natus xc genuit Cainanum: vixitque adhuc annis DCCCXV usque ad CCCXXXIII annum Noachi.

IV. Cainanus annos natus LXX genuit Malalaelem: vixitque adhuc annis DCCCXL usque ad DXXVIII annum Noachi.

V. Malalael annos natus LXV genuit Jaredum: vixitque adhuc annis DCCXXX usque ad DLXXXIX annum Noachi.

VI. Jaredus annos natus LXII genuit Enochum: vixitque adhuc annis DCCLXXXV usque ad ipsum diluvium.

VII. Enochus annos natus LXV genuit Mathusalam: vixitque adhuc annis CCC, translatusque est anno centesimo octogesimo Noachi.

VIII. Mathusala annos natus LXVII genuit Lamechum: vixitque adhuc annis DCLIII usque ad diluvium.

IX. Lamechus annos natus LIII genuit Noachum: vixitque adhuc annis DC usque ad ipsum diluvium.

X. Noachus annos natus D genuit Semum: vixitque adhuc annis C usque ad diluvium. Anno Noachi sexcentesimo accedit diluvium: vixitque adhuc Noachus post diluvium annis CCCL usque ad octagesimum tertium annum Heberi.

Summa annorum MCCVII. Differt ab Hebraico Judæorum exemplari annis CCXLIX; a Septuaginta autem virorum interpretatione annis DCCXXXV. Atque hæc ante diluvium.

12. Nunc age ad tempora quæ consecuta sunt, accedamus. Atque illud in primis menti nostræ consignatum habeamus, quod nimurum Hebraicæ de diluvio narrationi Chaldeorum quoque codices adsonent, itemque de arca a Noacho condita. Equidem post commemoratam a me diligenter Chaldeorum historiam, superfluum duco eosdem denuo sermones oggerere. Cæterum quod illa aquarum alluvies celsissimum quemque montem excesserit, nos ipsi, qui hæc scribimus, rei veritatem oculis speculati sumus. Nostra enim ætate pisces aliquot in excelsis Li-

SECUNDUM SEPTUAGINTA VIRORUM INTERPRETATIONEM.

I. Semus Noachi filius genuit Arphaxadem: vixitque adhuc annis D usque ad CI annum Phaleci.

II. Arphaxades annos natus CXXXV genuit Salam: vixitque adhuc annis CCCCIII usque ad IX annum Ragavi.

III. Sala annos natus CXXX genuit Heberum: vixitque adhuc annis CCCCVI usque ad VII annum Seruchi.

IV. Heberus annos natus CXXXIV genuit Phalecum: vixitque adhuc annis CCCCCXIII usque ad XXXVIII annum Nachori.

V. Phaleucus annos natus CXXX genuit Ragavum: vixitque adhuc annis CCIX usque ad LXXV annum Seruchi.

Illius ætate terra divisa est: ideoque Phaleucus in Hebraeorum sermone significat divisionem. Is patri suo præmortuus est. Sub eodem consumexit turris ædificium: tum ex una eatenus lingua plurimi sermones propagati sunt, et suum cuique genti idioma tributum. Rem divini libri memorant, eidemque sententiæ suffragantur exterarum etiam gentium scripta, nempe ita tradit Polyhistor Alexander in *Chaldaicarum rerum* volumine, itidemque Abydenus: quorum verba superius in Chaldaicis monumentis protuli. Jam post Phalecum

VI. Ragavus annos natus CXXXV genuit Seruchum: vixitque adhuc annis CCVII usque ad LXXVII annum Nachori.

VII. Seruchus annos natus CXXX genuit Nachorum: vixitque adhuc annis CC usque ad LI annum Abrahami.

VIII. Nachorus annos natus LXXIX genuit Tharam: vixitque adhuc annis CXIX usque ad XLIX annum Abrahami.

IX. Thara annos natus LXX genuit Abrahamum: vixitque adhuc annis CXXXV usque ad XXXV annum Isaaci.

X. Abrahami annus primus. Is est Judææ gentis progenitor. Ejus ætate Assyriis cunctisque Asiaticis dominati sunt Ninus atque Semiramis. A diluvio ad primum annum Abrahami congeruntur anni DCCCCXLII. Erant autem ab Adamo ad diluvium anni MMCCXLII; summa igitur est annorum MMMCLXXXIV.

14. Attamen anno post diluvium altero,